

Bàrbars i mentiders espanyols en el segle XXI

written by Axel Schönberger | 29 de gener de 2019

El ministre espanyol d'Afers Estrangers Josep Borrell, que s'autodenomina «socialista», però que té contactes amb el grup d'extrema dreta Societat Civil Catalana i que cínicament ha fet mofa dels presos polítics catalans, davant dels propers processos trucats i escandalosos a Madrid contra ells, el resultat dels quals ja deu estar decidit, a les seves manifestacions anticatalanes fins ara fetes n'hi ha afegit una de nova. Ha qualificat de «Fake News» els 1066 casos documentats de ferits per l'ús de la violència de la policia nacional espanyola i de la guàrdia civil a Catalunya el 1r. d'Octubre del 2017. I als seus col·legues de la Unió Europea els hi ha afirmat falsament que només hi havia hagut dos casos greus i que totes les altres notícies sobre els catalans ferits o serien inventades o falsejades.

Un Estat que no sols denega a un dels pobles que hi viuen el Dret Humà col·lectiu d'autodeterminació que li pertoca, sinó que a més impedeix amb brutal violència la celebració d'un referèndum corresponent, que sense consideració per la salut i la vida dels seus ciutadans que no fan altra cosa que fer ús dels drets fonamentals i humans que els hi garanteix la constitució espanyola, que permet que les seves unitats de policia els apallissin amb porres i amb puntades de peu, un estat el comportament actual del qual recorda els temps del franquisme i del nacionalsocialisme, ha de tolerar que en aquest segle XXI se'l qualifiqui de «bàrbar» amb tota la raó.

Si el referèndum català d'autodeterminació del 1 d'octubre del 2017 hagués estat realment il·legal i si fos certa l'afirmació espanyola evidentment falsa que Drets Humans individuals no tenen validesa en una democràcia, llavors un estat de dret democràtic hauria declarat el dia següent la seva nul·litat

sense haver de recórrer a un ús brutal de violència contra la gent. Però intentar impedir que el poble català fés una votació democràtica que està d'acord amb la constitució espanyola i amb el dret internacional vinculant, va ser una acte de barbàrie brutal, del qual Espanya durant segles s'haurà d'avergonyir.

Qui, com a ministre de l'estat espanyol, davant de 1066 casos exactament documentats dels excessos policíacs del 1 d'octubre del 2017 no sols es mofa i fa escarni dels damnificats, sinó que fins i tot nega que hagin rebut mal de cap mena, moralment no és ni un bri millor que els que neguen l'existència de camps de concentració nazis. Qui escampa aquestes mentides i vol minimitzar fets documentats com a «Fake News» demostra al poble català de manera rotunda que en aquesta Espanya ja no hi té lloc.

Catalunya ja s'ha decidit contra la continuació del jou espanyol i per una llibertat autodeterminada. **El referèndum del 1 d'octubre del 2017 no va vulnerar el dret internacional.** Va representar una utilització de l'inalienable Dret Humà col·lectiu d'autodeterminació per part del poble català. La proclamació de la República Catalana el 27 d'octubre del 2017 va ser feta d'acord amb el dret internacional i no precisa de reconeixement d'altres estats per ser vàlida. Qui reconeix els Drets Humans, ha de reconèixer també la proclamació de la república catalana. Només podria revocar-la un nou referèndum en el que el poble català retirés eventualment la proclamació de la seva independència.

Des del 1 d'octubre del 2017, Catalunya està en un camí imparable cap a la seva independència com a estat. En canvi, l'estat espanyol s'està disgregant. Les «Fake News» que escampa Espanya encara poden enredar l'opinió pública a altres països durant un cert temps i les mesures vulneratòries dels Drets Humans del govern i de la justícia espanyola encara poden retardar la construcció d'estructures estatals funcionants de la República Catalana. Però la barbàrie de

l'aparell estatal espanyol, la seva violència arcaica , les massives vulneracions del seu propi dret de les que és responsable, la seva por d'una solució política per a un conflicte absolutament polític, perquè no té cap bon argument i no té la raó de part seva, fan que Espanya es manifesti com a un país retardat, insuficientment desenvolupat i com un país vulnerador de la Convenció Europea de Drets Humans, els partits polítics del qual permeten que els seus alts tribunals tergiversin i vulnerin com volen el dret nacional i l'internacional.

Qui nega l'existència dels camps d'extermini nacionalsocialistes, no diu la veritat.

Qui nega els milions de crims del franquisme espanyol, no diu la veritat.

Qui nega la violència brutal de la policia el 1 d'octubre del 2017 que va ocasionar 1066 ferits, com a mínim, a Catalunya, no diu la veritat.

Qui ho diu, contra tota evidència, en exercici d'una funció pública, és un mentider.

Dirigents de la Unió Europea, en el cas del conflicte català, s'han decidit en contra dels principis de l'estat de dret, de la democràcia i dels drets humans. Així, de manera irresponsable han causat enormes danys a la Unió Europea i a la idea de la unitat Europea, l'abast dels quals es veurà en anys vinents.

Bàrbars espanyols a l'Europa del segle XXI – i Europa calla i s'ho mira!

Original alemany publicat a [Solidarität mit Katalonien – für das Recht auf friedliche Selbstbestimmung!](#)